

Építészeti műleírás

A terület városban való szituációja összetett problémákat vet fel. A városias, zárt sorú beépítés határa; a vasút; a főút közelsége; az ezek miatt élni nem tudó park heterogén elegye markáns megoldást kíván. A városszerkezeti, történeti, minőségi rétegek sokféleségének egymásra rakódásával tisztában kell lenni és azt előnyhöz kövacsolni egy új ház tervezésénél.

A hagyományos városi zárt sorú beépítés mellett kialakult újabb épületek szabadonálló elhelyezése a köztük lévő területet gyalogos zónává tesz. Egy füvesített járdává, ami egy alacsonyabb minőségi kategória, mint egy park. Ezeknek a különböző minőségű területeknek az összemosása nem vezet jó megoldáshoz, mivel ez a füvesített járda magával rántja a szomszédságában lévő parkot, leminősítve azt. (Mint ahogy a jelenlegi állapot is mutatja). Ezért is kell az új középület telepítésénél úgy eljárunk, hogy ezt megakadályozzuk, azaz nem szabad a telken úszó épületet csinálni, meg kell akadályozni a fűjárda park felé való előretörését. A jó megoldás az **elválasztás**. A parkot le kell „dugózni” és a szó legjobb értelmében azt a koncertközpont számára kisajátítani. Ezzel a ledugózással helyzetbe kerül a park, az épület előtere lesz. A parkban lévő „élményszigetek” (tó, szabadtéri színpad, játszóház, zenepavilon) a már meglévő minőségi épületek átalakításával és a feleslegek elbontásával könnyen kialakíthatóak, létrehozva egy igazi városi közparkot, helyére téve ezzel a Balokány-ligetet, ami egyúttal a Zsolnay negyedben kialakítandó művészeti negyed és a koncertközpont közötti kapcsolóelemmé is válhat ezáltal.

Ez a határozott elválasztás határozott építészetet kíván. A külső kéreg pár elemmel operáló **monolitikus tömbje** a jó megoldás erre a célra. A megközelítés gyalogosan, tömegközlekedéssel a meglévő parki bejáratot használva a park felől, vagy a város felől érkezőknek az épület véghomlokzata melletti lépcsőn levezetve szintén a park felől található. Belépve ebbe a monolitikus „falba” jutunk az előtérbe (-1 szint). Ebben a tiszta építészeti eszközöket használó hófehér térben egy átmeneti világban találjuk magunkat, a külső és egy még csak sejthető belső közti állapotban, ahol a hétköznapi világunk attribútumaitól megszabadulhatunk. - ruhatár, információ, jegyvásárlás, étterem. Egy térplasztika vonz minket egy eddig csak érzékelhető világ felé-fel a 0. szintre-, hogy beérjünk a monolitikus tömb belsejébe, a ház lelkébe, az **Eozin-barlangba**, mely a külsővel ellentétben a kézművesség finomságával megmunkált térsor. A külső és a belső ellentéte, az érzékenységek drámai kontrasztja az épület funkciójából eredeztethető. Ez a barlang számtalan funkciónak ad otthont, egybefüggő tér, mely koncertek alkalmával egy mobil térelhatárolóval kettéválasztható foyer-vá és előadótérre. Ezt a barlangteret ölelik körbe a különböző funkciók sorai.

A belső tér burkolata a Pécsi Zsolnay gyár eozin kerámiája, mely kiváló burkolati anyag mind akusztikai, mind esztétikai szempontból. A várost ért történelmi lehetőség, a funkció, a városi helyzet emblematikus házat kíván és reményeink szerint ezen várakozásnak tervünk megfelel.